

Dosarul nr. 1r-989/24
Buiucani
1-24082956-02-1r-30092024
Stambol

Judecătoria Chișinău, sediul
Judecător Tudor

DECIZIE

17 martie 2025

mun.

Chișinău

Colegiul penal al Curții de apel Centru, în componența:

Președintele ședinței, judecător:

Alexandru

Spoială

Judecători:

Igor Chiroșca și Eugeniu

Beșelea

A examinat în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Galina Balan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2024, în cauza penală privind condamnarea lui

Anencov Valeriu *****, născut la *****, IDNP *****, originar din r-nul Soroca, s. Cosăuți, domiciliat mun. Chișinău, bd. *****, *****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, neîncadrat în câmpul muncii, fără persoane la întreținere, nu are grade de invaliditate, nu deține titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, fără antecedente penale,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.2 lit.c) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei în instanța de recurs: 30.09.2024 – 17.03.2025.

Colegiul penal, asupra recursului,-

CONSTATĂ:

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2024, Anencov Valeriu, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.2 lit.c) Cod penal și i s-a stabilit, cu aplicarea prevederilor art.80¹ alin.1 și art.364¹ Cod de procedură penală, o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu

privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de gestionarea bunurilor materiale a mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani.

Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

Anencov Valeriu a fost obligat, după rămânerea definitivă a sentinței, să se prezinte la Biroul de Probațiune din raza teritorială a locului de domiciliu, pentru punerea în executare a sentinței de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, prestării orelor de muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu art. art. 157 alin. (1), (2) Cod procedură penală, mijloacele materiale de probă, urmând a fi păstrate la materialele cauzei pe toată perioada păstrării acesteia.

Corpul delict: telefonul mobil de model „Redmi Xiaomi Communications” Model *****, ridicat în cadrul percheziției corporale de la reținerea lui Anencov Valeriu - transmis spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delict nr. 117/2024 (f. d. 67-69) – după intrarea sentinței în vigoare, urmând a fi restituit lui Anencov Valeriu.

S-a încasat din contul lui Anencov Valeriu în beneficiul lui Barabanov Veaceslav, suma de 12000 (doisprezece mii) dolari SUA care conform cursului oficial de schimb valutar al BNM din data comiterii infracțiunii constituia suma de 214513 (două sute paisprezece mii cinci sute treisprezece) lei, 2 (doi) bani, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

În conformitate cu prevederile art.art. 175 alin.3, pct. 15), 195 alin.6 Cod de procedură penală, măsura preventivă arestarea preventivă aplicată față de Anencov Valeriu a fost revocată și aplicată față de Anencov Valeriu, măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței, apoi măsura se va revoca.

Anencov Valeriu a fost eliberat de sub strajă, direct din sala de ședință, dacă în privința acestuia nu sunt aplicate alte măsuri preventive în baza altor cauze penale.

Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Anencov Valeriu, la data de 05.07.2024, imediat după ce i-a fost aplicată măsura preventivă - arestul preventiv, prin încheierea judecătorului de instrucție din 05.07.2024 în cadrul cauzei penale nr. 2024010786, în timp ce se afla în incinta Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău, amplasat pe strada Bulgara nr. 40 din mun. Chișinău, a solicitat de la ofițerul de urmărire penală un telefon mobil în vederea efectuării un apel telefonic pentru a se împăca cu partea vătămată, în continuare urmărind scopul însușirii ilegale ale bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și inducere în eroare, sub pretextul perfectării documentelor necesare pentru legalizarea intrării și aflării pe teritoriul Republicii Moldova a doi cetățeni ai Ucrainei, l-a apelat pe Barabanov Veaceslav și a solicitat de la ultimul mijloace

bănești în sumă de 12 000 dolari SUA. În continuare, la aceeași dată, Barabanov Veaceslav i-a transmis prin intermediul unor persoane interpușe care nu cunoșteau despre acțiunile ilegale ale lui Anencov Valeriu *****, mijloace bănești în sumă de 12 000 dolari SUA, care conform cursului oficial de schimb valutar al BNM din data respectivă constituie 214 513,2 lei, mijloace financiare pe care Anencov Valeriu le-a însușit în interese personale și anume i le-a transmis lui Davis Aleksandr în vederea încheierii tranzacției de împăcare în cadrul cauzei penale nr. 2024010786, în așa mod cauzându-i victimei Barabanov Veaceslav prejudiciu material considerabil în sumă de 214 513,2 lei.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile lui Anencov Valeriu în baza art. 190 alin.2 lit. c) Cod penal.

Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, fiind asistat de avocatul Marcel Tetelea a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens. Cauza fiind examinată în procedură simplificată, în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Galina Balan a declarat recurs în termen, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului apărarea a invocat faptul că, inculpatul Valeriu Anencov nu a fost sincer în intenția realizării dreptului său la examinarea cauzei în condițiile art. 364¹ Cod de procedură penală, efectiv pretinzând doar aplicarea în privința sa/după caz beneficierea de reducere a mărimii pedepsei, dar de fapt, acesta nu a recunoscut circumstanțele săvârșirii faptei prejudiciabile, inclusiv implicarea polițiștilor în primirea și transmiterea sumei de la Barabanov Viacheslav, a altor circumstanțe obiective, care l-ar plasa în interiorul posibilității aplicării de către instanță în privința sa a reducerilor cu 1/4 a termenului pedepsei convenite pentru fapta prejudiciabilă săvârșită, dar, a depus declarații la îndemnul și sub influența apărătorului său..., circumstanțe care indică la imposibilitatea examinării cauzei penale în privința inculpatului Anencov Valeriu în procedură simplificată, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale.

Mai consideră acuzatorul de stat că, instanța la darea sentinței nu în măsură deplină a ținut cont de personalitatea făptuitorului și a stabilit inculpatului Anencov Valeriu o pedeapsă inechitabilă gravității faptei prejudiciabilă săvârșite cu intenție și vinovăție, vădit prea blândă, evitând să i-a în considerare circumstanțe importante, după cum urmează: Anencov Valeriu a săvârșit fapta prejudiciabilă în timpul în care se afla în custodia organelor de drept, fiind reținut pentru săvârșirea

unei infracțiuni prevăzute de art. 186 din Codul penal (furt), precum și faptul că, în privința acestuia deja era prezentă o hotărâre deși de încetare a urmăririi penale, art. 109 Cod penal, temeiul încetării procesului penal fiind motiv de nereabilitare a lui Anencov Valeriu.

Prin urmare, specifică, că sentința în cauză este ilegală și neîntemeiată, inculpatului fiindu-i stabilită o pedeapsă vădit prea blândă și inequitabilă, prin aplicarea incorectă și eronată a prevederilor legii materiale.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin.1, 2 Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în recurs, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de apel Centru consideră necesar de a admite recursul declarat de procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Galina Balan, cu casarea sentinței în partea stabilirii modalității de individualizare a executării pedepsei penale, cu dispunerea rejudecării cauzei penale, în această parte, de către instanța de fond, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Conform art.437 alin. 1 pct. 14) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform art.448 Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Conform art.449 alin.(1), pct. 2), lit. b), d) Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului; sau, dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, (1) Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. (...)
(10) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, urmând a accepta constatarea de fapt stabilită de instanța de fond. Mai mult decât atât, Colegiul reține că, această cauză a fost judecată în procedura simplificată, reglementată de art.364¹ Cod de procedură penală, potrivit căreia judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar dacă inculpatul recunoaște faptele așa cum acestea sunt menționate în rechizitoriu. Alegerea de către inculpat, până la începerea cercetării judecătorești în instanța de fond, a procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, stabilește și limitele eventualelor recursuri împotriva sentinței adoptate, în care pot fi invocate doar erorile procesuale și/sau măsura de pedeapsă stabilită.

Potrivit art.364¹ alin.1 Cod de procedură penală, recunoașterea celor săvârșite de inculpat vizează totalitatea faptelor reținute în sarcina acestuia, inclusiv prejudiciul consemnat de procuror în rechizitoriu, ca fiind cauzat prin comiterea infracțiunii imputate. Colegiul penal reține că, fiind verificată legalitatea acceptării de către instanța de fond a procedurii simplificate, în primul set al procedurilor, aceasta a fost recunoscută ca legală, ceea ce presupune că nu a fost afectată de careva erori procesuale.

Drept urmare, în cel de-al doilea set al procedurilor, Colegiul penal, ținând cont de faptul că probatoriul administrat la faza de urmărire penală care a fost acceptat de către inculpat, și pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, se conchide inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că sentința în această parte nu poate fi contestată.

Din textul recursului declarat, problema dedusă judecății în respectiva cauză vine în raport cu individualizarea modalității de executare a pedepsei penale stabilite inculpatului Anencov Valeriu și anume, se indică asupra faptului că pedeapsa aplicată inculpatului este una vădit prea blândă și inequitabilă.

Una din regulile de bază la examinarea recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, este că instanța de recurs, la judecarea recursului nu poate emite o nouă hotărâre, care ar avea ca efect agravarea situației inculpatului. În acest context, Colegiul Penal atestă că, prin cerințele formulate în cererea de recurs, acuzatorul de stat solicită agravarea situației inculpatului Anencov Valeriu, respectiv, instanța de recurs, reieșind din prevederile art.449 alin.(1), pct. 2), lit. b) Codul de procedură penală, este limitată în pronunțarea unei soluții dacă recursul procurorului este pasibil de a fi admis, prerogativa agravării situației inculpatului, fiind de competența exclusivă a instanței de fond, în urma remiterii cauzei la rejudecare.

Conform art.449 alin.(1) pct.2), lit. d) Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs, reieșind din limitele judecării recursului, va admite recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2024, în baza art.449 alin.1 pct. 2) lit. d) Codul de procedură penală, cu casarea parțială a hotărârii atacate în partea individualizării modalității de executare a pedepsei penale și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, inclusiv deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art.7 alin.(1) Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Conform art.61 alin.(1)-(2) Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art.75 alin.(1)-(2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea

infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța ține cont de prevederile art.7, art.61, art.75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Potrivit art. 90 alin. 1 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocârm în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

O condiție obligatorie (și unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, Colegiul penal trebuie să examineze dacă prin suspendarea condiționată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art.61 Codul penal.

Colegiul penal subliniază că, deși instanța de fond corect a stabilit inculpatului pedeapsa cu închisoare, ultima însă eronat a decis asupra suspendării condiționate a executării pedepsei. Subsecvent, ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă, Colegiul penal, nu consideră

rațional faptul că prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei, în acest sens găsiind veridice și aplicabile argumentele invocate de către acuzatorul de stat.

Prin urmare, prin prisma ansamblului de împrejurări ale speței, Colegiul penal statuează că pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art.90 Codul penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Prin urmare, în viziunea instanței de recurs, fapta comisă de inculpat prezintă un pericol sporit pentru societate, care atentează la sănătatea publică și conviețuirea socială, prima instanță urma să țină cont de gravitatea infracțiunii comise care influențează în mod demoralizator asupra conștiinței și comportamentului oamenilor. Respectiv, în asemenea situații pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unei pedepse reale cu executare, atât cu caracter general de prevenție cât și cu caracter concret, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Colegiul penal menționează că, legea prevede expres condițiile privind aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art.90 Cod penal, care se referă îndeosebi la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; precum și aprecierea motivată a instanței că pentru atingerea scopului pedepsei penale nu este rațională executarea reală a acesteia.

În această ordine de idei, instanța de recurs consideră că prima instanță nu a efectuat o analiză amplă a personalității inculpatului, și anume faptul că acesta a comis fapta prejudiciabilă în timpul în care se afla în custodia organelor de drept, fiind reținut pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de art.186 Cod penal.

Mai mult ca atât, prin aplicarea art.90 Codul penal se influențează în mod negativ asupra felului în care societatea percepe gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție, iar reacția coercitivă a statului se dovedește a fi una defectuoasă și inefficientă.

Prin urmare, prin prisma ansamblului de împrejurări ale speței, Colegiul penal statuează că modalitatea de individualizare a executării pedepsei stabilită de către instanța de fond, nu este echitabilă, nu corespunde limitelor stabilite de norma pentru care inculpatul a fost diferit justiției, motiv pentru care, nu este

capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, cât și de alte persoane.

La rejudecarea cauzei penale instanța de fond urmează să individualizeze modalitatea de executare a pedepsei, reieșind din prevederile art.75 Codul penal, prin aplicarea procedurii de adaptare a naturii și cuantumului sancțiunii la infracțiunea săvârșită și persoana infractorului, la aptitudinea acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei, cu aplicarea sancțiunii efective, proporționale și convingătoare, să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, pronunțând-se asupra tuturor motivelor invocate de către participanții la proces.

În consecință, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2024, în partea individualizării modalității de executare a pedepsei penale și de a remite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Cu referire la limitele rejudecării, Colegiul penal reține că, având în vedere conținutul prevederilor art. 451 și 436 Cod de procedură penală, instanța de fond, primind prezenta cauză spre examinare, va fi în drept să se expună doar asupra individualizării modalității de executare a pedepsei penale, adică exact în partea în care sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2024 a fost casată.

În rest, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2024, din momentul pronunțării prezentei decizii, are puterea lucrului judecat în partea survenirii răspunderii penale a inculpatului Anencov Valeriu, deci a condamnării publice a acestuia, în numele legii, pentru fapta prevăzută de art. 190 alin.2 lit.c) Cod penal.

Pe cale de consecință, circumstanțele de fapt și cele de drept, constatate prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2024, în calitate de temeii real și juridic al răspunderii penale, precum și existența sau lipsa temeiurilor de liberare de răspundere penală, nu mai pot fi reevaluate de către instanța de rejudecare.

Totodată, Completul va respinge afirmația recurentului ce ține de faptul că instanța de judecată, în lipsa unei acțiuni civile și recunoașterii lui V.Barabanov ca parte civilă, a dispus încasarea sumei de 12.000 dolari, în contextul în care soluția instanței s-a bazat pe art.385 alin.11 Cod de procedură penală, care stabilește că la adoptarea sentinței instanța de judecată soluționează dacă trebuie reperată paguba materială, atunci când nu a fost intentată acțiune civilă. În acest sens, urmează a fi reținut că la materialele cauzei, există cererea semnată de partea vătămată prin care solicită expres încasarea în contul său a prejudiciului în sumă de 12 000 USD (f.d. 155).

În conformitate cu art.447-449 alin.(1), pct. 2) lit. d) Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

DECIDE :

Se admite recursul procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Galina Balan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2024, se casează parțial sentința, în partea individualizării modalității de executare a pedepsei penale, și se remite cauza la rejudecare, în această parte, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Se mențin celelalte dispoziții ale sentinței.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței
Spoială

Alexandru

Judecători
Chiroșca

Igor

Eugeniu Beșelea